

ZPRÁVY

T. Lucretius Carus, De rerum natura libri sex. Tertium recensuit *Joseph Martin*, Lipsiae, Teubner 1957. Str. XXIV, 285. — Quartum recensuit *Joseph Martin*, Lipsiae, Teubner 1959. Str. XXVI, 285.

Srovnáme-li třetí Martinovo vydání Lucretia s vydáním druhým (1953), shledáme mezi texty pouze nepatrné rozdíly. Do komentáře vydavatel zařadil návrhy konjunktur, jež mu byly předloženy, a některé z nich po zevrubném prozkoumání realizoval přímo v textu. Čtvrté vydání se zněním textu od předchozího neliší, pouze do kritického aparátu bylo vázáno několik dalších návrhů čtení.

Předmluva, antická svědectví o Lucretiově životě a seznamy literatury, zkratk a použitých rukopisů v obou posledních vydáních navzájem souhlasí. Od edice z roku 1953 se liší jen „Testimonia vitae“ tím, že je vydavatel rozmnožil o svědectví z Velleia a na konec zařadil stručný výklad o jejich věrohodnosti.

Jana Nechtová

Apuleius II 2: Florida. Edidit *R. Helm*. Lipsiae in aedibus B. G. Teubneri 1959, str. 51. Redactor: *Johannes Irmscher*, hoc volumen imprimendum curavit *Bruno Doer*.

Jak již zvykem, vyšla i tato část Apuleiova odkazu jako stereotypní vydání prvního kritického vydání Helmova (z roku 1910) s dodatky. V nich jsou odkazy na nejnovější literaturu, na nová čtení a opravy většiny tiskových chyb. Corrigendum: p. III: *Loefstedt. Stockholm 1807 recte 1907*, cf. p. XXV; p. XVIII 30 *gantia. quam recte gantia, quam* (cf. editionem primam.).

Z poznámek Ferdinanda Stiebitze sestavil Radislav Hošek

Jako pátý svazek sériové řady Die Schatzkammer v nakladatelství Prisma v Lipsku vydal r. 1961 *Franz Schmidt Griechische Vasen z Lindenau-Museum v Altenburgu*. Je to pěkný výběr charakteristických ukázek vázové keramiky řecké z bohatého repertoáru tohoto musea, pojmenovaného podle sběratele první polovice 19. stol. a dárcce celé sbírky B. Lindenaua. Na 32 tabulkách je zachycen stručný přehled vývoje řecké keramiky od 7. stol. do polovice 5. stol.: jsou to z největší části nádoby attické, jež podávají zajímavé výseky ze života řecké společnosti. V stručném úvodě je načrtnut význam tohoto druhu památek, vysvětleno jejich technické provedení a uvedeny typické jejich formy a připomenuta významná jména kerameutů. Nevelká knížka s tabulkami bezvadné reprodukce poskytuje v záběrech detailů a celých nádob poučný pohled do tohoto nepřehledného zdroje obrazů z antického života. Jejich srozumitelnost usnadňují vysvětlivky k ilustracím (str. 143—149).

Gabriel Hejzlar

Ve sbírce Musei e monumenti, kterou vydává Istituto geografico de Agostini v Novare, vyšla už řada 16 svazků, v nichž jsou publikovány vybrané významné památky umělecké z předních galerií a museí a architektury z několika italských měst. R. 1960 vydala *Maria Santangelo* svazek *Musei e monumenti etruschi* (169 str. textu a ilustrací; cena 6000 lir). V něm je slovem i obrazem podán zdařilý výběr zvláště charakteristických děl plastických a ukázek malířských a výtvorů drobného umění, které poskytují pohled do uměleckého vývoje v Etrurii. Autorce jde o názorný nárys vývoje etruské vzdělanosti a o poukaz na složky, z nichž se během staletí vyvinula. V hutném úvodě se dotýká otázky původu Etrusků, jejich jazyka, abecedy, rozsahu jejich území, pohnutých historických změn a poukazuje na etruský vliv na Řím. Následuje přehled vývoje vzdělanosti a umění v chronologickém sledu od 2. polovice 8. stol. do 1. stol. př. n. l. Čtenář se dozví o budování měst, o domovní architektuře, o chrámech s jejich plastickou výzdobou, která je sledovatelná ve vývojových stupních od 6. stol. až do doby římské nadvlády v Etrurii. Povšechnými rysy charakterisuje architekturu hrobek v jejich odlišných typech podle krajů a věnuje pozornost zvláště hrobkám s malbami v řadě několika měst. Nedostatkem je, že obrazově není podána žádná hrobka skalní. Také dům není zobrazen aspoň v schématu, ani žádný chrám mimo t. ř. Ara v Tarquinii. Následuje několik ukázek velké plastiky z kamene, bronzu a terakoty v časové řadě a podána je charakteristika tvarového výrazu. Jsou tu ukázky stél, je poukázáno